

DECALOGUL

9. "Să nu mărturisești strâmb împotriva aproapelui tău."

Vechiul Testament, Ieșirea 20,16

PORUNCA A IX-A

Această poruncă oprește minciuna și tăinuirea adevărului cu scopul de a înșela și a păgubi pe altul. Minciuna se săvârșește cu vorba, cu scrisul, cu fapta sau numai cu anumite semne de aprobare sau negare sau chiar și cu tăcerea.

Împotriva acestei porunci se păcătuiește prin: mărturia mincinoasă; jurământul strâmb; pâra nedreaptă împotriva aproapelui; obiceiul de a adăuga câte ceva la adevărul lucrurilor; obiceiul de a te lăuda cu lucruri pe care nu le ai sau de a tăinu pe cele avute spre a înșela pe alții; vorba cu două înțelesuri; prefăcătoria, adică ascunderea minciunii sub chipul prieteniei, dragostei și al binefacerii; lingușirea, adică laudarea cuiva în scopul câștigării de foloase nemeritate; fățarnicia, adică acceptarea părerilor cuiva pentru a câștiga anumite foloase, când de fapt gândești altceva; calomnia, prin care se pun pe seama cuiva cuvinte sau fapte rele pe care acela nu le-a făcut, cu gândul de a-i face rău.

Minciuna este păcat mare deoarece înjosește pe cel mincinos și păgubește pe semenii săi. Cel care minte folosește rău darul pe care l-a primit de la Dumnezeu - graiul. Dumnezeu i-a dat omului gândirea pentru a căuta, cunoaște și mărturisi adevărul. Minciuna, folosind spre rău cuvântul, nesocotește acest dar de mare preț cu care este înzestrat numai omul. Ea este și primejdioasă, fiindcă se furișează pe nesimțite în sufletul omului, prinde rădăcini și numai cu mare greutate poate fi scoasă. Prin minciună se întunecă în om chipul lui Dumnezeu, Care este Adevărul veșnic și se întipărește chipul diavolului, care este "tatăl minciunii" (Ioan 8, 44). Minciuna duce la pierderea încrederii dintre oameni, slăbirea iubirii, umbrirea dreptății, ascunderea adevăratelor valori, neputința de a trăi în armonie unii cu alții.

Dumnezeu urăște minciuna. Fiind faptă urâtă, minciuna nu poate rămâne fără pedeapsă. Dacă uneori scapă de pedeapsa oamenilor, nu poate scăpa însă nicidecum de pedeapsa lui Dumnezeu, căci: "Partea... tuturor celor mincinoși este în iezorul care arde..." (Apoc. 21, 8). Dar Mântuitorul ne spune: "Dacă veți rămâne în cuvântul Meu, sunteți cu adevărat ucenici ai Mei; Și veți cunoaște adevărul, iar adevărul vă va face liberi" (Ioan 8, 31-32).

Prof. Maria Nicolau, Rădăuți

Copil iubitor de adevăr... ...vreau să rămân

Dacă spunem adevărul, Dumnezeu ne iubește. Nu e frumos să mintim și să fim obraznici; trebuie să ascultăm de părinți; dacă spui minciuni îți crește nasul ca lui Pinocchio!

Alexandra-Nicole Pascari, cl. I

Minciuna este un păcat foarte mare. A minti înseamnă a nu recunoaște adevărul. Prin minciună putem distruge o prietenie și relația cu Dumnezeu. Spunând adevărul putem construi o prietenie și ne putem întări credința și nădejdea în Dumnezeu.

Paul Raț, cl. a IV-a

Minciuna nu este bună niciodată. Adevărul este bun pentru că Dumnezeu vrea să spunem mereu adevărul, ca să creștem cuminți, cinștiți și plăcuți tuturor.

Adrian-Iulian Vaman, cl. a II-a

Părinții vor ca noi, copiii, să spunem mereu adevărul, să fim sinceri. Ne spun mereu că "minciuna are picioare scurte". Minciuna nu este plăcută nimănui, decât diavolului care este tatăl minciunii.

Ioan-Sebastian Oanea, cl. a II-a

Minciuna apare doar când adevărul nu este dorit. Ea este absența adevărului, adică a lui Dumnezeu, pentru că El Însuși este Adevărul. Dacă am căzut în plasa minciunii, să recunoaștem că am greșit, cerându-ne iertare și să ne spovedim.

David Gherasim, cl. a IV-a

Dumnezeu iubește pe cei care spun adevărul. Le dă sănătate, minte înțeleaptă și toate bunătățile. Minciunile nu sunt bune pentru că strică prietenii între oameni și încrederea dintre ei.

Gosmina-Sânziana Paicu, cl. a II-a

Cei ce spun adevărul îl mărturisesc pe Hristos. Cei slabi în credință aleg cu ușurință calea minciunii. Să nu cădem în păcatul minciunii, ci să-L urmăm pe Hristos, care este "Calea, Adevărul și Viața", pentru ca astfel să primim de la El mântuirea.

Emanuel Gherasim, cl. a VII-a

